

Sommarfesten gav en god efterklang

Sjömanskyrkans sommarfest firades i det havsnära Kotka. De åtgärder som föranletts av recessionen gav anledning till diskussion, men i väntan på medvind för ekonomin gav festen ändå en god efterklang enligt sitt tema ”Hyvä maininki” (en god efterdyning).

Församlingscentrum i hjärtat av Kotka erbjöd en utmärkt inramning för arrangemanget av festen. Under veckoslutet träffade man bekanta, satte sig in i frågor om framtiden för sjömanskyrkans arbete och fördjupade sig det andliga budskapet.

Sommarfesten inleddes på traditionellt sätt av generalsekreterare **Sakari Lehmuskallios** översikt av läget. Utöver presentationen av verksamheten i siffror och utsikterna för framtiden framhöll han Sjömanskyrkans stora betydelse, även om man inte gör stort nummer av den. I det korta avsnittet om aktuella frågor intervjuades **Eija Tuorila** och **Jarmo Karjalainen** av kontaktchef **Jussi K.K. Ollila** om sjömanskyrkornas arbete och utmaningarna i detta både i hemlandet och utomlands. Karjalainen, nyanställd chef för sjömanskyrkan i Rotterdam, efterlyste tid och resurser för att kunna möta alla som söker kontakt.

Valmötet som hölls i samband med sommarfesten fick extra färg, då utöver styrelsens förslag till kandidater som ställde sig till förfogande kom verksamhetsledare **Timo Lappalainen** och ledande byggnadsinspektör **Harry Sanaksenaho**. Lappalainen valdes till styrelseansvarig med största antal röster.

Under mötet fördes också en kritisk diskussion om åtgärder som vidtagits med anledning av Sjömanskyrkans ekonomiska situation samt om inriktningen för arbetet och dess utmaningar. Man uttryckte också oro för sjömanskyrkokretsarnas framtid.

Kommendören för sjöstridskrafterna **Pasi Staff**, omvald medlem av styrelsen, påminde allmänheten, ett hundratal personer, att man under recessionen bör arbeta för sin lön.

– Kriser öppnar möjligheter, nu måste vi se framåt.

Bibelstudium om en anthjältes äventyr till sjöss

Den intressanta bibeltimmen fick åhörarna att begrunda aktuella frågor. Biskopen i St Michels stift, **Seppo Häkkinen** öppnade profeten Jonas bok som innehåller många för vår tid och för oss centrala lärdomar.

– Ett beaktansvärt drag för en äkta kristen tro är dess förmåga till självkritik. På sin tid angrep både profeterna och också Jesus obarmhärtigt en sådan religiositet, där man hemföll åt självbelåtenhet och egenkärlek. Också profeterna själva riskerade att förfalla till samma synd, som de

förebrådde andra för. Också de kunde glömma den uppgift och det budskap som Gud hade gett dem.

– Jonas bok avslöjar både den enskilda människan och samfundets självtillräcklighet och självgodhet. Också religiösa samfund, kyrkor och organisationer löper fara för skenhelighet och självbelåtenhet och för att vända sig inåt och samtidigt glömma sin egentliga uppgift. Denna fråga är värd att begrunda i vår kyrka och i våra kyrkliga organisationer, också i Sjomanskyrkan.

– Biskopen i Helsingfors, **Eero Huovinen** har frågat, ”huru skulle vi i stället för att betona vår egen fromhet och förebrå andra oftare kunna se oss själva i spegeln i stället för i ett förstoringsglas”, citerade Häkkinen.

Biskopen sade att Jonas bok för det andra lär oss, att lärdomen av antihjältarnas äventyr inte endast gäller föreskrifter för livet utan siktar ännu djupare.

– Guds heliga vrede och dom förvandlas till Guds nåd, där människan bekänner sin ondska och synd. Med ånger köper man inte eller förtjänar Guds nåd, men ångern gör det möjligt för nåden att inverka på en människa. Ångern öppnar vägen för Guds nåd till människan.

För det tredje såg Häkkinen Jonas bok som en missionsbefallning.

– Gud vill frälsa människorna i alla folk överallt. Den kristna kyrkan har sänts ut för att förmedla detta budskap i ord och handling. Missionsuppiften har getts åt kyrkan, den är i själva verket en del av dess väsen. Särskilt viktigt är det i en tid, då kyrkans identitet hotar att smulas sönder och kyrkans missionskaraktär försvagas.

Predikan om gudsförhållandet och om utmaningarna i arbetet

Festhögmässan i den vackra kyrkan i Kotka den varma sommarsöndagen samlade rätt många deltagare, trots att gudstjänster samtidigt hölls kyrkorna i Kymi, Langinkoski och Aspö.

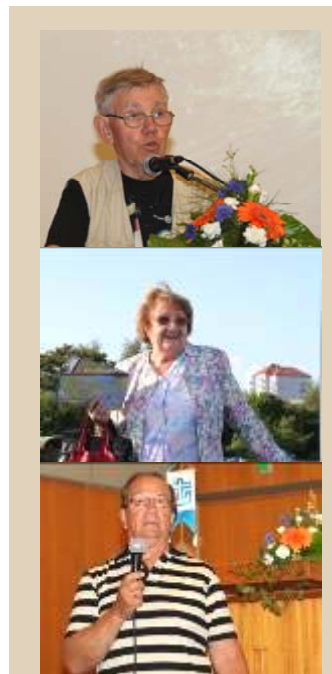
Genralsekreterare **Sakari Lehmuskallio** som predikade i kyrkan i Kotka talade om relationen mellan människan och Gud i anknytning till texten i Bibeln och till tankar av forskaren i religionsvetenskap, **Jaakko Hämeen-Anttila**. Också förutsättningarna för verksamheten omnämndes i predikan.

– Vi borde i Bibeln finna grunden för vår ideologi – en bekräftelse för vår kristna tro, som på ett uppbyggligt sätt främjar vår existens. En kristens plikt är att utnyttja sina givna möjligheter på ett intelligent och klokt sätt utan att ge avkall på sanningen. Hans verksamhet leds i alla livets skiften av trohet, också i det lilla. Det som vi har, har vi fått av Gud, en gåva och ett lån.

– Sjomanskyrkans folk är som i rollen av den gode och trogne förvaltaren som för sin del har omsorg om människor i rörelse, finländare utomlands och om sjöfararna i finlands hamnar. Vi måste kunna handla så att vi är beredda att ge vår hjälp också under dåliga år, påminde Lehmuskallio.

Festtalet om frukterna av sjömanskyrkans arbete

– Sjomanskyrkan är som ett träd vars grenar, arbetscentren, breder ut sig både på hemlandets stränder och i hamnar och på orter utomlands. Stammen eller organisationen bär dessa grenar, som erbjuder skydd för vandraren som söker sig till dess skugga och ger en viloplats för den trötta. Trädet välmående kommer från rotsystemet eller från dem som understöder det och från den jordmån där det får sin näring. Så inledde medlemmen av styrelsen, socionom **Esko Vepsä** sitt tal.

Ismo Saarikoski (Hamina), Marketta Levanto (Helsingfors) och Paavo Pato (Raahe) var som många andra orolig för kretsarnas framtid. De betonade kretsarnas och Sjomanskyrkans andliga insats. Också de åtgärder som föranletts av recessionen gav anledning till diskussion.

Sjömanskyrkans mångsysslare och nuvarande styrelsemedlem Esko Vepsä höll ett inspirerande festtal.

Ett av fredagens programnummer var besöket på sjömanskyrkan i Fredrikshamn. Ledande hamnkurator Pekka Wilskas presentation fängslade åhörarna.

Skådespelaren Jussi Puhakka från Lahtis stadsteater uppträdde i rollen som Gustav III och berättade om slaget vid Svensksund. Föreställningen var en fullträff.

Prosten Lars Schmidt utnämndes till hedersmedlem i styrelsen för Finlands Sjömanskyrka. Schmidt har verkat som sjömanspräst i Rouen 1969-71 samt som svenskspråkig sekreterare för Sjömanskyrkan 1985-86. Han är medlem av Sjömanskyrkans styrelse från 1997 och har nu avgått från styrelseansvaret. Hans förtjänst är också att han i årtionden har arbetat för stöd för sjömanskyrkan i Borgå stift. Lars Schmidt var på festen med sin hustru Helle.

Han framhöll att stormarna och å andra sidan mycket gynnsamma år av tillväxt kunde förvanska proportionerna av ”rotsystemet, stammen och grenarna”.

– Av ett äppelträd förväntar man sig äpplen, av ett körsbärsträd körsbär. Vid utvärderingen av vårt arbete måste man se efter om sjömanskyrkans träd bär den frukt som man förväntar sig av det?

– Den första frukten av vårt träd är hjälpen, rådet och välsignelsen. Men märker vi den hjälpsökandes nödrop och är vi då tillräckligt närvarande? Att lägga märke till och att vara närvarande är våra följande frukter.

– Allra bäst är sjömanskyrkan på sjön bland personalen ombord på båtarna. Den väsentligaste faktorn inom den arbetsformen är att följas åt på vägen. Det är också den fjärde frukten: inlevelseförmågan, att vara nära.

– Vår tid håller på att driva oss allt längre ifrån varandra, samtidigt som våra kontakter i snabb takt blir allt ytligare. Man binder sig till världen inte till de närmaste! En frukt av sjömanskyrkans träd är att vara ett stöd för familjerna samt att upprätthålla moralen.

– Denna värld av skenbart lätta kontakter skapar tunna mänskliga relationer och virtuella förbindelser. Mitt ibland oss finns det människor som är vinddrivna på sitt livs hav eller åtminstone har förlorat kontrollen över sin egen seglats. Våra frukter hänger samman med behärsksningen och inriktningen av dessa livsvärden.

– Bland dem som för årtionden edan har ingått äktenskap utomlands finns det en allt större grupp av åldrande människor. Vi kan erbjuda dem frukten av omsorg, en famn och bistånd, dem som lider av demens och av att ha glömt ett språk och en kultur de har lärt sig.

– Finlands kyrka behövs i dessa förhållanden mera än kanske någonsin tidigare. Vilket ansvar har kyrkan och staten för dessa människor, frågade Vepsä till slut och uppmanade sjömanskyrkans träd till gemensamt ansvar och räddning.

– Nu är det dags för ett nödrop för dem av våra landsmän och –kvinnor ute i världen som på olika sätt befinner sig på sitt livs hav. Finlands kyrka måste ha råd att betjäna sina medlemmar också i främmande land. Sjömanskyrkan är ett verktyg i hamnförsamlingens hand. Låt oss hjälpa kyrkan att använda detta sitt verktyg!

Seppo Häkkinens bibeltimme och Esko Vepsäs festtal finns i sin helhet (på finska) på nätets tilläggsidor: www.merimieskirrko.fi.

Text: MARKO TOLJAMO, övers.: MÄRTA VON SCHANTZ

Bilder: MARKO TOLJAMO, UOLEVI SALONEN OCH RIITTA TUNTURI

Stadsdirektören i Kotka, Henry Lindelöf, uttryckte i sitt hälsningstal sin tro på styrkan i samarbetet mellan staden och kyrkan.

Församlingarnas hälsning till festen framfördes av kyrkoherde Hannu Marttila, som framhöll de centrala i sjömanskyrkans arbete att möta människor. ”I kyrkans arbete betyder mötet alltid mera, eftersom Frälsaren är med vid mötet.”

Huvudfesten på söndagen inleddes med ett anslående och intagande sångnummer av barn från Sudan.

Kammarorkestern Trio Ardiente från Kymi sinfoniatta applåderades tillbaka till estraden.

Maritimcentret Vellamo påminner med in arkitektur om en svallvåg. En stor grupp av festdeltagarna besökte centret.

Pastor Kirsi Hämäläinen och kyrkoherde Hannu Marttila från Kotka överräckte festbudet, somarfestdockorna Elis och Siru till Åbo. Budet togs emot av Uolevi Salminen, Riitta Tunturi, Satu Oldendorff och pastor Timo Hanttu. Kirsi Hämäläinen höll också på festen ett förjänstfullt föredrag om sjömanskyrkokretsens historia i Kotka.

